ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΥΣΤΙΚΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑΤΑ

Τί ὠνειρεύτηκαν διάσημοι ἄνδρες.— Τὸ στοιχειωμένο σπίτι τῶν Ἀθηνῶν.— Τὸ ἐνύπνιο τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας.— Ὁ Ναπολέων καὶ ἡ μάχη τοῦ Βατερλώ.— Ἡ δολοφονία τῶν Μεγάρων καὶ τὸ ὄνειρο τοῦ Ἀρκάδος.

Ἡ ἱστορία τῶν ὀνείρων καὶ τῶν δραμάτων εἶναι μακρὰ ὅσον ἡ ἀνθρωπότης. Ἀναφέρουμε ἐδῶ μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ ἀλλόκοτα, σχετικὰ μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὶς περιπέτειες σπουδαίων ἱστορικῶν προσώπων :

Στὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὑπῆρχε ἕνα πολὺ ὡραῖο σπίτι, ὅπου ὅμως κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ κατοικήῃ ἐξαιτίας ἑνὸς φαντάσματος, ποῦ ἔβγαινε τὴ νύχτα. Ὁ φιλόσοφος Ἀθηνόδωρος, ὅταν ἦλθε στὴν πόλι, εἶδε τὸ ἀκατοίκητο σπίτι καί, χωρὶς νὰ δειλιάσῃ γιὰ τὰ θρυλούμενα, τὸ ἀγόρασε.

Τὴν πρώτη νυχτιὰ ποῦ ἔμεινε, ἐνῷ κατεγίνετο νὰ γράφῃ, ἄκουσε ἔξαφνα ἕναν τρομαχτικὸ κρότο, προερχόμενο ἀπὸ ἀλυσσίδες ποὺ κάποιος τὶς ἔσερνε βαρειὰ κατὰ γῆς. Συγχρόνως εἶδε ἕνα γέροντα μὲ ἀπαισία μορφή, φορτωμένο σίδερα, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπλησίαζε. Ὁ Ἀθηνόδωρος ἐξακολούθησε νὰ γράφῃ. Τὸ φάντασμα τοῦ ἔκανε σημεῖο νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ : Ὁ φιλόσοφος ἀπήντησε μ' ἕνα ἄλλο σημεῖο ὅτι τὸν παρακαλοῦσε νὰ περιμένῃ μιὰ στιγμὴ καὶ ξανίρχισε τὸ γράψιμό του. Τὸ φάντασμα ἐπλησίασε περισσότερο καὶ ἔκανε ν' ἀντηχήσῃ στ' αὐτιὰ τοῦ Ἀθηνοδώρου ὁ κρότος τῆς ἀλυσσίδας του. Τότε ὁ Ἀθηνόδωρος κουρασμένος ἀπὸ τὶς ἐνοχλήσεις αὐτὲς ἐπῆρε τὴν λυχνίαν του καὶ ἀκολούθησε τὸ φάντασμα. Ἔφτασαν μαζὶ στὴν αὐλή, ὅπου τὸ φάντασμα χάθηκε, μπαίνοντας μέσα στὴ γῆ.

Ὁ Ἀθηνόδωρος, χωρὶς νὰ τρομάξῃ ἐξερρίζωσε ἀπὸ τὴ γῆ μιὰ φούχτα χλόη γιὰ νὰ θυμηθῇ τὸ μέρος καὶ ξαναγύρισε στὸ δωμάτιό του. Τὴν ἄλλη μέρα ἔκανε γνωστὰ στοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως τὰ συμβάντα. Ἔψαξαν στὸ ὑποδειχθὲν μέρος. Βρῆκαν, σὲ τρία μέτρα βάθος, τὰ κόκκαλα ἑνὸς πτώματος φορτωμένου ἁλυσσίδες· τὸ ἔθαψαν μὲ ἱερατικὲς εὐχὲς καὶ ἀπὸ τότε τὸ σπίτι ἔμεινε ἥσυχο. Τὸ φάντασμα δὲν ξαναφάνηκε.

***

Ἡ Μαρία Ἀντουανέττα σύζυγος τοῦ δυστυχοῦς Βασιλέως τῶν Γάλλων Λουδοβίκου 16ου (καρατομηθέντος ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως) εἶδε στ' ὄνειρό της, μέσα στὴ φυλακὴ ποῦ βρισκόσμινε λίγες ὧρες πρὶν ξυπνήσῃ, στὶς 21 Ἰανουαρίου 1793, ἕναν κόκκινο Ἥλιο ν' ἀνατέλλῃ ἐπάνω ἀπὸ μιὰ κολῶνα, ἡ ὁποία δὲν ἄργησε νὰ γκρεμιστῇ, ὄνειρο ποὺ ἐσήμαινε τὸ θάνατο ἰσχυροῦ προσώπου. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀκριβῶς ἀπεκεφαλίσθη ὁ Βασιλεύς.

***

Στὰ 1668, ὁ Λουδοβῖκος 14ος ἐπάλαιψε, στ' ὄνειρό του, μ' ἕναν τεράστιο λέοντα καὶ τὸν ἐνικότωσε, Ὕστερ' ἀπὸ λίγον καιρό, κατέκτησε σὲ δυὸ μῆνες τὴ Φράνς-Κοντέ.

***

Ὁ Ἐρρῖνος 4ος, τὴ νύχτα ποὺ προηγήθη τῆς δολοφονίας του ἀπὸ τὸν Ραβαγιάκ, ὀνειρεύθη, ἕνα οὐράνιο τόξο ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, πρᾶγμα ποῦ σημαίνει πάντοτε βίαιο θάνατο. Καὶ τὸ ὄνειρο ἐπαλήθευσε.

***

Τὴν παραμονὴ τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ, ὁ Ναπολέων ὀνειρεύτηκε—καὶ μάλιστα δυὸ φορὲς κατὰ συνέχεια—ἕνα γάτο μαῦρο, σημεῖον προδοσίας, νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὸ δικό του στρατὸ στὸν ἐχθρικό, καὶ τὸ στρατό του ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔφυγε ὁ γάτος ν' ἀποσυντίθεται. Ἦτο ἕνα κακὸ προμήνυμα. Τὴν ἄλλη μέρα ἡ Ναπολεόντειος στρατιὰ κατετροπώθη.

***

Ὁ Κικέρων ἀναφέρει ὅτι ἕνας ἄνθρωπος, ποῦ ὀνειρεύθηκε πὼς ἔτρωγεν ἕνα φρέσκο αὐγό, ἐπῆγε νὰ συμβουλευθῇ κάποιο γέρο ποὺ ἤξερε νὰ ἑξηγῇ τὰ ὄνειρα.

— Τὸ ἀσπράδι τοῦ αὐγοῦ, ἀπήντησε ὁ γέρο ὀνειροκρίτης, σημαίνει ὅτι σὲ λίγο θὰ λάβῃς ἄργυρον.

— Καὶ τὸ κροκάδι ;

— Τὸ κροκάδι σημαίνει ὅτι θὰ λάβῃς καὶ χρυσάφι.

Ὕστερ ἀπὸ λίγον καιρὸ ὁ ἐνυπνιασθεὶς ἐκληρονόμησε χίλια χρυσᾶ νομίσματα καὶ χίλια ἀργυρᾶ.

***

Στὴν ἀρχαία ἐποχή, δυὸ φίλοι ἀπὸ τὴν Ἀρκαδία, ταξειδεύοντες μαζί, ἔφτασαν στὰ Μέγαρα. Ὁ ἕνας πῆγε νὰ μείνῃ στὸ σπίτι ἑνὸς φίλου του. Ὁ ἄλλος ἐπῆγε σὲ ξενοδοχεῖο. Ἐκεῖνος ποῦ ἔμεινε στὸ φιλικό του σπίτι, εἶδε στὸν ὕπνο του τὸν συνταξειδιώτη του νὰ τὸν παρακαλῇ νὰρθῇ νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴ τοῦ ξενοδόχου. Ξύπνησε ἀπότομα, σηκώθηκε καὶ βγῆκε βιαστικὸς γιὰ νὰ τρέξῃ στὸ ξενοδοχεῖο. Ἀλλὰ στὸ δρόμο μετανόησε, σκέφτηκε ὅτι τὰ ὄνειρα εἶνε ψευδαπάτες, καὶ γύρισε πίσω, ἔπεσε στὸ κρεββάτι του καὶ ἀποκοιμήθηκε. Τότε, γιὰ δεύτερη φορά, τοῦ παρουσιάστηκε ὁ σύντροφός του, ἀλλὰ καταματωμένος τώρα καὶ ἐξορκίζοντάς τον νὰ ἐκδικηθῇ τὸ θάνατό του :

— Μὲ ἐδολοφόνησε ὁ ἄπιστος ξενοδόχος! ἔλεγε, καὶ τώρα φέρνει τὸ πτῶμα μου κομματιασμένο, νὰ τὸ θάψῃ κάτου ἀπὸ ἕνα σωρὸ κοπριάς, στὴν πύλη τῆς πόλεως !

Ὁ κοιμώμενος, τρομαγμένος ἀπὸ τὸ δεύτερο αὐτὸ ὄνειρο καὶ ἀπὸ τὶς παρακλήσεις τοῦ φίλου του, ἔτρεξε στὴν Πύλη, βρῆκε τὸ σωρὸ τῆς κοπριᾶς, ἀνακάλυψε τὸ πτῶμα καὶ παρέδωσε τὸ δολοφόνο στὰ χέρια τῆς Δικαιοσύνης.

Ὀνειροκρίτης

Β ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ο ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΟΙ

Ἀπὸ τοὺς τρωγλοδύτας μέχρι τῶν σημερινῶν.—Πολυγαμία, μονογαμία, πολυανδρία.— Οἱ ἀντρογυναῖκες τῆς Ρωσσίας.—Οἱ συμβολικὲς βέργες.—Πῶς ἐπαντρεύοντο οἱ παλαιοὶ Γάλλοι βασιλεῖς.-Οἱ ἀφορισμοὶ τοῦ Πάπα.-Ἀπὸ τὴ σκάφη στὸ θρόνο.

Ἡ ἕνωσις τῶν δύο ἀντιθέτων ἀνθρωπίνων φύλων εἶνε ὑπακοὴ σ' ἕνα νόμο τῆς φύσεως, παλαιὸν ὅσο καὶ ἡ Δημιουργία. Στὴν ἀρχή, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἦταν σὲ ἀγρία κατάστασι καὶ ζοῦσαν μέσα σὲ σπηλιές, αἱ ἑνώσεις αὐτὲς γινόντουσαν ἀσυνείδητα καὶ χωρὶς καμμιὰ τελετή. Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως, ὅσο οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς ἐμπαιναν σὲ κάποιο πολιτισμό, ὁ θεσμὸς τοῦ γάμου ἔπαιρνε τὴ μορφή του, γινότανε ἔθιμο, νομοθέτημα, θρησκευτικὴ τελετή, διάφορη στοὺς διαφόρους λαούς.

Στὴν Εὐρώπη καὶ γενικῶς στὰ εὔκρατα κλίματα, τὰ συνοικέσια εἶνε μονόγαμα, δηλαδὴ ὁ ἄντρας παίρνει μιὰ μόνο νόμιμη γυναῖκα. Ὁ φυσιολογικὸς λόγος τῆς μονογαμίας αὐτῆς εἶνε ὅτι στὶς χῶρες αὐτὲς γεννιοῦνται θηλυκὰ λιγώτερα ἀπὸ ἀρσενικά, σχεδὸν κατὰ τὴν τὴν σχέσιν τοῦ 86 πρὸς 100. Στὶς χῶρες ὅμως ποὺ εἶνε θερμὲς ἡ ἀναλογία αὐτὴ εἶνε ἀντίθετη. Ἔχουμε 100 κορίτσια σὲ 86 ἀγόρια.

Περισσεύουν οἱ γυναῖκες. Συνέπεια, ἡ καθιέρωσις τῆς πολυγαμίας. Γιὰ πολιτικοὺς λόγους ἄλλοτε, στὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴν Ἀσία, ἡ πολυγαμία ἐκανονίσθη ὡς θρησκευτικὸ παράγγελμα. Ὁ σκοπὸς τῶν νομοθετῶν τούτων — οἱ ὁποῖοι εἶχαν παρατηρήσει ὅτι αἱ γυναῖκες ἔχαναν πρόωρα τὴν ἱκανότητα νὰ τεκνοποιοῦν—ἦτο νὰ κάνουν κατοικήσιμες τὶς γύρω τους ἔρημες καὶ ἀκατοίκητες χῶρες. Ἤρθε ὅμως ἔπειτα ὁ Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς καὶ ἐτροποποίησε τὴ συνήθεια αὐτή. Διότι στὶς ἡμέρες μας παρατηρεῖται ἀπὸ τοὺς περιηγητὰς ὅτι ἡ πολυγαμία δὲν εἶνε γενικὴ στοὺς Ἀφρικανικοὺς καὶ Ἀσιατικοὺς λαούς, ἀλλὰ μόνο στὶς τάξεις τῶν πλουσίων ἀπαντᾶται, πρᾶγμα ποῦ δείχνει τὴ διαφθορά τους.

Τέλος στοὺς λαοὺς ποῦ αἱ γυναῖκες εἶνε λιγώτερες ἀπὸ τοὺς ἄντρες, μιὰ μόνη γυναῖκα ἀνήκει σὲ πολλοὺς ἄντρες. Οἱ κάτοικοι τοῦ Θιβέτ, τοῦ Βεντάμ, τῆς Ἰάβας, τοῦ Νεπάλ ἀνήκουν στὴν κατηγορία αὐτή. Ἡ σπανιότης τῶν γυναικῶν τοὺς ἀναγκάζει στὴν πολυανδρία. Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ γάμου ποῦ προσβάλλει τὴ γυναῖκα καὶ σκοτώνει τὸ πατρικὸν φίλτρον, ἀλλάζει σιγὰ σιγὰ καὶ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ καταργηθῇ ἐντελῶς. Οἱ ἄντρες τῶν χωρῶν ποῦ ἀναφέραμε ταξειδεύουν συχνότερα τώρα καὶ παντρεύονται σὲ ἄλλες χῶρες.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μονογαμία εἶνε γενικωτέρα τῆς πολυγαμία σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς. Τὰ μεγάλα ἔθνη τῆς ἀρχαιότητος ἦταν μονόγαμα, καὶ ὁ νεώτερος πολιτισμὸς τοῦτον μόνον τὸ γάμο παρεδέχθη γιὰ τὸν καλλίτερο καὶ ὠφελιμώτερο τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἠθικῆς.

Τώρα, ἂν κατεβοῦμε τὴ ζωϊκὴ σκάλα, θὰ ἰδοῦμε ὅτι ἡ μονογαμία δὲν περιορίζεται μόνο στὸ ἀνθρώπινο γένος. Ὑπάρχουν πολλὰ ἄλλα γένη, ποῦ ζοῦν μὲ τὸ ἔνστικτό τους καὶ πεθαίνουν σὲ αὐστηρὴ μονογαμία. Τὰ ζῷα αὐτὰ ἅμα φτάσουν σὲ κατάλληλη ἡλικία διαλέγουν τὴ συντρόφισσα τῆς ζωῆς καὶ ζοῦν μὲ πίστι μαζί της ὅλη τους τὴ ζωή. Καὶ μόνο ὅταν πεθάνῃ αὐτὴ παίρνουν ἄλλη. Παράδειγμα ὁ κάστωρ καὶ ἡ ἀλεποῦ. Καὶ ἀπὸ τὰ πουλιά, ὁ ἀετός, τὸ γεράκι, ὁ πελαργός, ὁ κύκνος, τὸ περιστέρι, τὸ χελιδόνι κλπ. Διότι τὰ ζῷα ἀκολουθοῦν τοὺς νόμους τῆς φύσεως καὶ δὲν μηχανεύονται παρανομίες ὅ τως οἱ ἄνθρωποι, εὐτυχῶς δὲ γι' αὐτὰ ἀγνοοῦν καὶ τό... διαζύγιον.

***

Ἰδοὺ τώρα καὶ μερικὰ περίεργα γιὰ τὸ γάμο. Αἱ Ναῖραι, γυναῖκες τοῦ Μαλαβάρ μὲ εὐγενικιὰ καταγωγή, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παντρεύωνται πολλοὺς ἄντρες, ἐνῷ αὐτοὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ π' [illegible] νουν παρὰ μιὰ μόνο γυναῖκα. Αἱ γυναῖκες τοῦ Τόβδ— μιας φυ[illegible]ῆς τοῦ Ἰνδοστὰν εἶνε ἐλεύθερες νὰ παίρνουν ὅσους ἄντρες θέλουν— νομίμους, ἐννοεῖται — καὶ νὰ τοὺς διώχνουν ὅποια ὥρα θέλουν !

Εἰς μερικὲς ἐπαρχίες τῆς βορείου Ρωσσίας —ἴσως πρὸ τοῦ Μπολσεβικισμοῦ — ἡ νέα σύζυγος παρουσίαζε στὸ σύζυγό της ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴ τοῦ γάμου, ἕνα μάτσο βέργες, γιὰ νὰ τὶς χρησιμοποιήσῃ ἐν ἀνάγκη στὴ ράχη της ! Στὴ φυλὴ τῶν Ταρτάρων ὅμως— ποῦ τὰ κορίτσα εἶνε σωστὲς ἀμαζόνες— ὁ νέος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κόρη ποῦ ἀγαπᾷ, ἂν δὲν παλέψῃ μπροστὰ σὲ ὅλο τὸ χωριὸ μαζί της καὶ τὴν νικήσῃ. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ κατεργάρες αὐτὲς Ταρταροποῦλες ἀφήνονται νὰ νικηθοῦν ὅταν τοὺς ἀρέσῃ ὁ γαμπρός. Εἰδεμὴ τοῦ σπάζουν τὰ μοῦτρα, ὅταν μπροῦν !

Σὲ μερικὲς Ἀραβικὲς φυλές, στὸ Σιάμ, ἀκόμη καὶ στὴν Περουβία, γίνονται συχνὰ γάμοι καὶ μεταξὺ ἀδελφῶν.

***

Οἱ πρῶτοι βασιλεῖς τῆς Γαλλίας ἐζητοῦσαν συζύγους μεταξὺ τῶν ὡραιοτέρων κοριτσιῶν τοῦ κράτους των. Πολλοὶ εἶχαν παραδεχθεῖ τὴν πολυγαμία, ὅπως ὁ Κλόβις ὁ Α', ὁ ὁποῖος παντρεύτηκε δυὸ ἀδελφές, ὠμορφες σὰν δυὸ κρῖνα στὸ ἴδιο κλωνάρι. Ὁ Γκοντέ, βασιλεὺς τῆς Ὀρλεάνης ἐπῆρε δυὸ γυναῖκες καὶ τὶς ἐκράτησε μὴ λογαριάζοντας τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Πάπα Οἰ Ταύροι τῆς Ρωσσίας, πρὸ τοῦ Πέτρου τοῦ Α' ἐδιάλεγαν τὶς γυναῖκες τους στὶς λαϊκὲς τάξεις. Δὲν ἐπρόσεχαν παρὰ μόνο ἂν ἦταν ὠμορφα καὶ τίμια κορίτσια. Καὶ ὄχι μόνον ἔκαναν βασίλισσα τὴν κόρη τῆς ἐκλογῆς τους, ἀλλὰ ἔδιναν τίτλους καὶ κτήματα εἰς ὅλους τοὺς συγγενεῖς της.

Ὁ Σταχυολόγος